

Periode: Marts – december 2013

Partner: Børne- og Skolesekretariatet, 10KCB, Campus Bornholm, SOSU

Kontaktperson:

Steen Ebdrup, skolechef, Børne- og Skolesekretariatet
Dorthe Strøjer, projektleder, 10KCB

PÆDAGOGISK SAMARBEJDE

Dansk 2.0

FORMÅL

Gruppens formål er at videreudvikle ung-til-ung erfaringsudvekslinger, hvor elever fra ungdomsuddannelser fortæller elever i 8.-10. klasse om danskfaglige krav og forventninger der stilles på en kommende ungdomsuddannelse. Målet er endvidere at disse erfaringsudvekslinger bliver implementeret som en fast og naturlig del af årsplanlægningen på de enkelte folkeskoler.

Gruppen består af dansk-lærere i grundskoler og på ungdomsuddannelser.

Delprojektet er en udløber af det oprindelige projekt Pædagogisk Samarbejde.

Aktiviteter

- En række forberedende møder op til erfaringsudvekslingerne.
- November 2013: Ung-til-ung erfaringsudvekslinger omkring faget dansk på Aaker Skole, Neksø Skole, Kongeskærs skolen, Østre Skole samt på 10. KlasseCenter Bornholm. Oplæg for i alt 28 klasser.

Aktivetsbeskrivelse

I uge 46 og 47 blev der afholdt erfaringsudvekslinger med fokus på faget dansk for i alt 28 8., 9., og 10. klasser.

Her fortalte studerende fra ungdomsuddannelser – HTX, HHX, HF, STX, SOSU, BHES, 10KCB - om de krav der stilles til elevers danskfaglige kundskaber på de respektive uddannelser.

Resultat

321 elever i 8.9. og 10. klasse har svaret på evaluering af erfaringsudvekslingerne, 90% af dem svarer at de har fået gode råd ifm. erfaringsudvekslingerne. Samlet set mener hele 95% at det har været ”Super godt”, ”Godt” og ”Ok” at have besøg fra de forskellige uddannelsesinstitutioner.

KONKLUSION

Tallene fra evalueringen er tydelige; Størstedelen af eleverne giver udtryk for at de kan bruge de informationer de får via erfaringsudvekslingerne. Oplæggene lå i ugen op til BUM-messen, hvilket giver eleverne god mulighed for opfølgning på selve messen. Gruppen anbefaler at man fortsætter disse erfaringsudvekslinger.

For at disse udvekslinger skal lykkes, skal de indtænkes som en fast del af aktivitetsplanlægningen på de enkelte skoler. Gruppen anbefaler at der udpeges en tovholder på hver enkelt skole, samt en overordnet projektleder der kan være samlende og koordinerende tovholder. Gruppen vurderer at der skal gives 20 timer til tovholdere ude på skolerne og 50 timer til den overordnede tovholder.

Interview

DANSK 2.0

CLAUS STEENBERG, LEKTOR, CAMPUS BORNHOLM

Medlem af UTAs Danskgruppe

Formålet med projektet var i første omgang vidensdeling mellem lærerne, for at gymnasielærere blev mere bekendt med hvilket niveau de skulle starte undervisningen på, når de modtog nye 1.g elever.

Fokus har siden flyttet sig til i højere grad til at omhandle vidensdeling mellem eleverne, hvor omdrejningspunktet var hvad man kan forvente af lærerne fremadrettet på ungdomsuddannelserne.

Det handler jo om, at det er blevet tydeligere, hvor at vi skal møde vores 1.g'ere når de kommer. Hvad er det egentlig, vi kan stille krav om at de bør kunne, eller i hvert fald have kendskab til?

Samtidigt med at det forhåbentligt også er den anden vej, at vi har fået fortalt hvad det er for krav vi stiller når de kommer. Hvor starter vores undervisning og hvad tager vi som en "selvfølgelig kan de det".

For der har været ret stor forskel på hvad vi forventer at vores 1.g'ere skal kunne og hvad de rent faktisk kan."

Når vi gymnasielærere sidder og brokker os over vores uduelige og dumme 1.g'ere, er det måske fordi de rent faktisk ikke har lært de her ting, og vi er nødt til at tage et skridt længere tilbage og møde dem et andet sted end vi har gjort tidligere, hvor vi har forudsat, "det bør du jo kunne" men at det måske kun er de dygtigste 10-15% som rent faktisk kan.

Større forståelse institutionerne imellem

Samarbejdet har været ganske udmærket. Det har jo fungeret i vid udstrækning som en slags frihed under ansvar, men hvor at man både har påtaget og også bedt om at løse nogen opgaver og det har man så gjort efter bedste evne, og så har der været nogen opsamlende møder for at få en struktur på det man gerne ville. Så møderne har haft sådan en opsamlende og en planlæggende funktion, og så har man så lavet det man har aftalt ude på skolerne hver især, og har inddraget andre kollegaer hvis det har været nødvendigt.

Dorthe Strøjer har som projektleder sørget for, at der var en eller anden form for struktur på de her ting, så det ikke sejlede. Der har ikke været sådan en direkte implementering af, at nu har vi siddet og diskuteret de her ting og snakket om at nu kunne vi gøre sådan og sådan og så er det taget op blandt dansk lærerne her på skolen, det har det ikke været.

Jeg tror at det handler meget om, at der skal være en eller anden initiativtager til det og nogen der rigtig gerne vil, for alle lærere man tager fat i uanset hvilket fag man underviser i, vil jo gerne de her samarbejder fordi at alle kan se noget fornuft i det.

Og fra at man gerne vil og til at man rent faktisk gør det, så er der et stykke vej i hverdagen, fordi så hører man om et eller andet initiativ som har været fornuftigt, men derfra til rent faktisk at sætte noget i værk der er et ret stort spring som der er nogen der skal faciliteres til at tage.

"Det handler jo om, at det er blevet tydeligere, hvor at vi skal møde vores 1.g'ere når de kommer. Hvad er det egentlig, vi kan stille krav om at de bør kunne, eller i hvert fald have kendskab til?"

Kulturforskelle kan give udfordringer

Man kan sige, at der hvor den måske største udfordring kommer, er fra de forskellige kulturer der har været repræsenteret ved de her møder. Hvor der jo har været en grundskolekultur og en erhvervsskole- og en gymnasieskolekultur og så oven i det, har været noget med at nogen af lederne har repræsenteret de forskellige institutioner, som jo også har et andet perspektiv på det.

Det der har manglet lidt, synes jeg, er at der har været et indspark fra erhvervsskolens side især. Fordi de ikke har haft mulighed for at deltage, eller de har ikke deltaget, hvad der er årsagen ved jeg ikke. De har været med ude hvor eleverne har fortalt, men i selve det op til, møderne og forberedelserne, har de ikke været en del af det.

Bedre beslutninger kan træffes

En effekt af elevoplæggene på skolerne er også at folkeskoleeleverne kan træffe beslutninger på et andet og mere oplyst grundlag end de har kunnet tidligere. De har haft mulighed for at stille spørgsmål og der er givet information om de mange forskellige spor, som både de gymnasiale retninger men også erhvervsuddannelserne indeholder.

Når jeg var med eleverne ude, så hørte jeg jo også både det at eleverne fortalte om deres skift fra grundskole til gymnasiet, plus at de spørgsmål der blev stillet undervejs som jo både havde danskfaglige og også almene karakter. Så man får viden, lidt mere indirekte kan man sige. Jeg skal selv gå ind og tolke på deres udsagn i forhold til hvordan de oplever undervisningen det ene og det andet sted.

Messen i Aakirkeby, fungerede godt og gav de elever der skulle ud og høre om det, en mulighed for at spørge mere konkret ind til nogle ting. Fremfor og gå rundt lidt ligesom hovedløse høns, som man jo meget nemt kan komme til på en messe, hvor der er så mange ting og indtryk og alle hiver i en og kigger rundt. Jamen så havde de rent faktisk en mulighed for og spørge kvalificeret ind, til i hvert fald nogen af uddannelserne.

Håber ung-til-ung fortsætter

Det er da mit helt klare håb at der i et eller andet omfang bliver bibeholdt de her ung-til-ung informationer, det er rigtig vigtigt. Fordi en ting er hvad vi tror og synes at vi gør, noget andet er hvordan det så rent faktisk bliver oplevet. Det kan vi jo ikke af gode grunde sige noget om, i hvert fald ikke kvalificeret. Så et ønske er, at det er noget man kan blive ved med.”

Jeg tror at alle lærere uanset fag og retning har meget godt af at vide hvor at den ene gruppe slipper de andre, at der er sådan en eller anden overordnet overleveringssamtale, lidt i stil som man kender det fra mellem børnehaver og SFO'er og efterfølgende i forhold til 0. klasse og så videre, så man ikke behøver at starte forfra med det hele, men at man ved hvilket trin man skal træde på.”

”Messen i Aakirkeby, fungerede godt og gav de elever der skulle ud og høre om det, en mulighed for at spørge mere konkret ind til nogle ting.”